نگاه بیرون

دشواری‌های فراروی روحانی

THE MAJALLA

دیوید پاتریکار اکوس*
ترجمه: فرنگیس بیات

● روحانی پیروزی خـود را مرهون یک جناح می‌داند، اما باید حمایت جناح مقابل را هم داشـته باشد. پیروزی حسـن روحانـی در انتخابات ریاسـت‌جمهوری ایران با شـادی مردم در داخل و نوعی خوش‌بینی محتاطانه در جامعه جهانی مورد استقبال قرار گرفت. پیروزی روحانی و حل مساله هسته‌ای مرتبط دانسته شده است. روحانی در آغاز لحن آرامی داشـته و با کلماتی امیدبخش گفته است: «خداوند را سپاسگزارم که یک‌بار دیگر عقلانیت و اعتدال در ایران خود را نشـان داد؛ این پیروزی، پیروزی خرد، بلـوغ بر افراط‌گرایی بود.» این اظهاراتی اسـت که تقریبا همه مایل به شنیدنش هستند. اما اینکه روحانی واقعا چه اقدامی انجام خواهد داد، پرسـش اصلی است. برای پاسـخ به چنین سوالی باید بدانیم که او چگونه در انتخابات پیروز شد. بدون شک استفاده موثر و به‌موقع از رسانه‌های اجتماعی و زمان‌بندی آخرین حرکت تبلیغاتی او از جمله عناصر تاثیرگذار بوده است. او در تشریح علل پیـروزی‌اش از حمایت‌هـای دو رییس‌جمهوری قبلی، هاشمی‌رفسـنجانی و محمد خاتمی نام بـرد. اما قدرت محض حمایت از روحانی زمانی بیشـتر آشـکار شد که محمدرضا عارف یکی دیگـر از نامزدهای اصلاح‌طلب با حمایت صریح خاتمی کنار کشید و به جبهه حمایت از روحانی پیوست؛ این اقدام مانع از تفرق آرای اصلاح‌طلبان شـد و این درحالی بود که محافظـه‌کاران با حفظ تنوع نامزدهایشان به شکستن آرای خود مشغول بودند. روحانی چهره‌ای اصلاح‌طلب نیست. او روحانی‌ای است که روابط نزدیکی با رهبری دارد. او به هرحال چهره و نماینده ائتلاف متحد اصلاح‌طلبانی است که در بین آنها چهره‌های بسیار بانفوذی را می‌توان سـراغ گرفت. این سـرمایه سیاسی، حامی روحانی است. اما روحانی چه مدل سیاستمداری اسـت؟ بخش اعظمی از اعتبار سیاسی روحانی به لحن دیپلماتیک او برمی‌گـردد. اگر لحن و واژگان او به‌عنوان رییس‌جمهور منتخب به همین شـیوه جلو برود، روابط مخـدوش ایران و آمریکا با مقامات ارشـد بالاخره روزی به پایان می‌رسـد. دفاع او از رسانه‌های آزاد و روابط بهتر با غـرب یادآور موضع‌گیری‌هـای مثبت محمد خاتمی اسـت. اما از همه مهم‌تر اینکـه واژگان روحانی جزیی از دستاوردهای سیاسی اوست؛ برای بررسی این دستاوردها باید به سال ۲۰۰۳ برگردیم که برای اولین‌بار فعالیت‌های هسـته‌ای ایران علنی شـد و زمینه بروز بحران اتمی به وجود آمد. سـال ۲۰۰۳ اوج تنش‌هـا در خاورمیانه بود: صدام به اتهام در اختیارداشتن تسلیحات کشتار جمعی سـقوط کرده بود و ایران در هراس کشیده‌شـدن دامنه جنگ به مرزهای خود قرار داشـت. در سـپتامبر ۲۰۰۳ وزرای‌خارجه انگلیس، فرانسه و آلمان به تهران می‌روند و با ایران بر سر توقف موقت غنی‌سازی به توافق می‌رسند. روحانی بعد از دو ساعت مذاکره با مقامات ارشد توضیح می‌دهد که حصول نوعی توافق ضروری است. او تا حدود زیادی این تصمیم را بر مبنای ابتکار شخص خودش انجام می‌دهـد و البته در نهایت نیز نظـام با تصمیم او مقابله نمی‌کند و آن را می‌پذیرد؛ تصمیمی که ایران دوسال بر اجرای آن ایسـتاد. روحانی توانایی انجام مصالحه را دارد. توانایی که ایران امروز بیش از هر زمان دیگری به آن نیاز دارد. اقتصاد کشـور در وضعیت نامطلوبی است و امکان دسترسی به بازارهای مالی بین‌المللی را هم از دست داده؛ به علاوه تحریم‌های نفتی درآمدهای ارزی کشور را شدیدا کاهش داده اسـت. تورم و کاهش ارزش پول ملی نیز از پیامدهای این روند مخرب اقتصادی است. دشواری‌های اقتصـادی در زندگی روزمره مردم عادی در ایران و حتی بخش‌های محافظه‌کار و سنتی جامعه ایران مثل طبقات بازاری، نشان‌دهنده نوعی نارضایتی است. روحانی حداقل برای تثبیت نظام هم باید بتواند لایه‌ای از نارضایتی‌های موجود را از بین ببرد. مطالبه مردم در جریان مبارزه‌های انتخاباتی روحانی چیزی به‌جز درخواست برای تغییر نبود. ایجاد این تغییر آسان نخواهد بود. رییس‌جمهوری، یگانه بازیگر عرصه سیاست در ایران نیست؛ اما او به لزوم بهبود بخشی حتی کوچک در زندگی ایرانیان واقف است.

* نویسنده کتاب «ایران هسته‌ای: تولد یک دولت اتمی»

خبر

اخراج ۵۰۰ ایرانی از امارات‌متحده‌عربی

● حسین نقوی، سخنگوی کمیسیون امنیت ملی مجلس از اخـراج ۵۰۰ ایرانـی از امارات‌متحده‌عربی خبـر داد. او به خبرگزاری «تسنیم» گفت اخراج این افراد در پی وضع قوانین امنیتـی جدید از سـوی دولت امارات صورت گرفته اسـت. وی افـزود که «تمام اتباع خارجی مقیم این کشـور شـامل این قانون جدید می‌شـوند و این قانون اصلا مختص ایرانیان نیست.» گفته‌شده اتباع کشورهای عراق، هند، لبنان و بسیاری از کشورهای دیگر نیز به وزارت خارجه امارات احضار و از این کشور اخراج شده‌اند. حسن قشقاوی، معاون پارلمانی، کنسولی و امـور ایرانیان وزارت خارجه نیز در همین زمینه اعلام کرده که اخراج ایرانیان از امارات، در دسـتور کار هشتمین نشست مشـترک کنسولی دو کشـور قرار خواهد داشـت. او با بیان اینکه زمان نشست کنسولی ایران و امارات در مهرماه قطعی نیسـت، در گفت‌وگو با «خانه ملـت»، درباره زمـان برگزاری هشتمین نشست کمیسیون مشترک کنسولی ایران و امارات، گفت: این نشست با حضور معاونان کنسولی وزرای خارجه دو کشور به‌صورت سالانه در فصل پاییز برگزار می‌شود، اما تاکنون زمانی برای برگزاری آن در مهرماه قطعی نشده است.

داستان «هولوکاست» از آغاز تا پایان یک دولت

شرق: طرح جنجالی «نفی هولوکاسـت» به ترجیع‌بند آغاز و پایان «محمود احمدی‌نژاد» بر دولت هشت ساله‌اش بدل شد. احمدی‌نژاد که نخستین‌بار در سال ۸۴ هولوکاست را افسانه خوانده بود، دیروز و در ماه‌های پایانی ریاسـت خود بر دولت دوباره به این ایده اولیه بازگشت تا یادآوری کرده باشد که طرح «نفی هولوکاست» قرار است به اسم شخص محمود احمدی‌نژاد و دولت نهم و دهم در تاریخ ثبت شود. «احمدی‌نژاد» که دیروز در مراسم همایش «نکوداشـت هشت سال تلاش جهادی و تجلیل از رییس‌جمهور و دولت خدمتگزار» سخن می‌گفت، بعد از مدت‌ها نقبی بـه ایده اولیه خود زد و گفت: «گفتمان نفی بحث هولوکاسـت را ما از موضع انسانی مطرح کردیم و گفتیم فرض کنیم که چنین اتفاقی افتاده، چرا فلسطینی‌ها باید تاوان آن را بدهند. ما گفتیم اگر بخواهید مساله فلسطین را حل کنید راه‌حل آن این اسـت که مشـترکا کسی را که جرمی مرتکب شده مجازات کنیم نه اینکه اینگونه باشد که گنه کرد در بلخ آهنگری/به شوشتر زدند گردن مسگری. طرح مساله هولوکاست ستون‌فقرات نظام سرمایه‌داری را متلاشی کرد چون تنها عنصر قدسی باقی‌مانده در این نظام بود. برای نظام سرمایه‌داری، خدا، پیامبر، دین و ارزش‌ها قداست ندارد و تنها محوری که همه نسبت به آن تعصب داشتند که کسی نباید وارد آن شـود مسـاله هولوکاست بود که ما بسیجی‌وار درباره آن سخن گفتیم.»

در نخستین ماه‌های ریاسـت احمدی‌نژاد بر دولت نهم، آبان‌ماه۸۴، بود که او در کنفرانسی با نام حمایت از فلسطین در تهران هولوکاست را زیر سوال برد و افسانه خواند.

او سـال ۲۰۰۹ و در «کنفرانس دوربـان ۲» از به‌کاربردن واژه‌هایـی همچـون «مشـکوک» و «مبهم» برای اشـاره به هولوکاسـت که در متن سـخنرانی ارایه‌شده توسط ایران به سازمان‌ملل وجود داشت خودداری کرد و به‌جای آن از عبارت «سوءاستفاده از هولوکاست» استفاده کرد. رییس فعلی دولت در کنار نفی هولوکاست در این سال‌ها همواره پرسش‌هایی هم مطرح کرده مانند اینکه چرا اجازه تحقیق در باب هولوکاست داده نمی‌شود؟ چرا اجازه داده نمی‌شود تا یک گروه متخصص حقیقت‌یاب مساله را بررسی و نتیجه را به جهانیان اعلام کند؟ چرا از سایر قربانیان جنگ دوم جهانی (حدود ۶۰میلیون‌نفر) سـخنی گفته نمی‌شـود؟ چرا به بهانه هولوکاست باید یک رژیمی در سـرزمین فلسطین تشکیل شـود؟ چرا اروپاییان از خودشان سرزمینی به اسـراییل نمی‌دهند؟ اگر اروپاییان یهودیان را کشته‌اند چرا تاوانش را فلسطینیان پس می‌دهند؟

در پی طرح این سوالات بود که در سال ۱۳۸۶ کنفرانس هولوکاست تهران با شرکت ۶۷ پژوهشگر از کشورهای مختلف در تهران برگزار شد. برگزاری همایش بررسی واقعه هولوکاست در تهران باعث تحریم دفتر مطالعات وزارت‌خارجه توسط ده‌ها موسسه مطالعاتی، اعتراض رسمی اتحادیه اروپا و ایجاد فرصت برای اسراییل برای غیرمنطقی جلوه‌دادن دولت ایران شد. سال ۸۶ که احمدی‌نژاد در جریان سـفرش به نیویورک در جلسه پرسش و پاسخ دانشجویان در دانشگاه کلمبیا شرکت کرده بود هم موضوع هولوکاسـت، باز مطرح شـد. رییس دانشگاه کلمبیا خطاب به احمدی‌نژاد گفت: «شما گفته‌اید هولوکاست یک «افسانه ساختگی» است. بعد هم کنفرانس هولوکاست را در تهران برگزار کردید. شـما یا بسیار آموزش‌نادیده هستید یا خیلی تحریک‌کننده؟ شما ۱۲روز گذشته گفتید اسراییل نمی‌تواند به حیات خودش ادامه بدهد و پیش از این گفته‌اید که این کشور باید از صحنه روزگار محو شود. ۱۲ عضو هیات علمی این دانشـگاه در اسـراییل زندگی می‌کنند... آیا شما خواستار محو کردن ما از روی زمین هستید؟»

«احمدی‌نژاد» در مراسـم نماز روز قدس سال ۹۰ هم باز ایده خود را پی گرفت و با اشاره به دولت اسراییل گفت همه مقدمات تاسیس این رژیم مبتنی بر دروغ و فریبکاری بوده و یکی از این دروغ‌های بزرگ افسانه «هولوکاست» است.

نگاه ۲ رییس‌جمهور به «هولوکاست»

جدا از بازتاب خارجی، در داخل ایران نیز واکنش‌های متعددی نسـبت به این مسـاله ابراز شـد. چندی پس از اظهارات احمدی‌نـژاد، محمد خاتمـی، رییس‌جمهوری سابق ایران، در مصاحبه‌ای با روزنامه فایننشال‌تایمز ضمن تایید واقعیت هولوکاست، همزیستی اسراییل و فلسطین را قابل‌قبول دانسـت. خاتمی یک‌بار هم که برای دیداری هشت‌روزه به استرالیا رفته بود در مصاحبه‌ای با رسانه «لیت لاین» در اسـترالیا هولوکاسـت را یک تراژدی وحشتناک خواند که در اروپا روی داده اسـت. او گفت که «هولوکاست یـک واقعه تاریخی بود که در اروپا اتفاق افتاد و از نظر من این واقعـه یک تراژدی بود و امروز هـم هر واقعه‌ای مثل هولوکاسـت بدون در نظر گرفتن اینکه آن واقعه در کجا یـا چگونه اتفاق می‌افتد باید محکوم شـود. چه این واقعه در اروپـا و در قالب یهودسـتیزی باشـد و چه علیه مردم سـتمدیده آفریقا اعمال شود و چه این واقعه در فلسطین و علیه مردم فلسـطین به مورد اجرا گذارده شود و به‌طور کلی در هر کجای جهان که نسل‌کشی صورت بگیرد باید آن را محکوم کرد».

منتقدان ساکت هولوکاست

طرح بحث هولوکاست توسط احمدی‌نژاد در ابتدای کار از سوی حامیانش و بلکه دیگر اصولگرایان یا با تایید همراه بود یا به سـکوت برگزار می‌شد. اما در این سال آخر دولت که حامیان پیشین به منتقدان او تبدیل شده بودند بحث هولوکاسـت هم مانند دیگر بخش‌های عملکردی رییس دولت در یک چرخـش چنددرجه‌ای در زمره نقاط‌ضعف و در فهرسـت کارنامـه منفـی او قـرار گرفـت. در میان اظهارنظرهایی که نفی هولوکاسـت را اشتباه می‌خواندند حرف‌های حدادعادل، حامی همیشگی احمدی‌نژاد از همه جالب‌تر بود که اسفندماه گذشته گفت ما از انکار هولوکاست سـودی نبردیم. حداد گفته بود موافق این نبودم که آقای احمدی‌نژاد اصل هولوکاست را انکار کند.

اما فضای انتخابات ریاست‌جمهوری امسال هم فرصتی فراهم سـاخت تا منتقدان سـاکت گذشته به حرف آیند. «محمدباقر قالیباف» رقیب انتخاباتی پیشـین هم صریحا طرح نفی هولوکاسـت را آرمانگرایی کاسبکارانه خواند و با طرح این سـوال که نفی هولوکاسـت ما را به کجا رساند؟ گفت: «ما هیچ‌گاه با یهود مخالف نبودیم، یک دین اسـت؛ آنجایی کـه ما مخالفـت کردیم با صهیونیسـت‌ها بوده اسـت.» «محمدحسـین ابوترابی‌فرد» از نامزدهای تصدی ریاسـت‌جمهوری هم همان زمان گفت: «طرح مباحث و مفاهیم اینچنینی سـودی برای بدنه انقلاب ندارد و کاری نسنجیده به نظر می‌رسد.»

«کامران باقری‌لنکرانی» هم مطرح کردن هولوکاست و نقد تفکر صهیونیستی به‌طور علنی را از نقاط‌ضعف سیاست خارجی دانسـته بود. هزینه‌هایی که طـرح این بحث به سیاسـت خارجی ما تحمیل کرد، آنقدر بود که «محسن رضایی» نامزد ریاسـت‌جمهوری را به واداشـت وعده دهد اگر رییس‌جمهور شـود به هیچ‌وجه از موضوع هولوکاست صحبت نمی‌کند. «محمد شـریعتمداری» نیزهمان زمان گفـت «احمدی‌نژاد خودش هم از طرح آن اظهارات درباره هولوکاست پشیمان است و در اظهارات بعدی خود نیز دیگر اشاره‌ای به اظهارات اولیه نکرد. به‌نظر من این دعوای بین فاشیسـت‌ها بود و طـرح آن در آن زمان نفعی برای ایران نداشت.» اگرچه صحبت‌های دیروز رییس دولت نشان داد که تحلیل شـریعتمداری از پشیمانی احمدی‌نژاد چندان واقعیت ندارد و رییس دولت همچنان معتقد اسـت، طرح «نفی هولوکاست» درست بوده است.

برنده طرح «هولوکاست»

داوود هرمیداس باوند

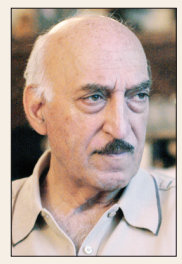

کشـتارهای رخ داده در جنگ‌هـای بین‌الملل، زمینه‌سـاز طرح مباحث حقوق بشری در منشـور ملل متحد شد. برخی از این رویدادها بر مبنای فلسفه برتری نژادی، از سوی حکومت نازی نسبت به یهودیان روا داشته شـد. یهودیان با «قطارهای مرگ» به اردوگاه‌های کار اجباری فرسـتاده شـدند و «آشویتس»، «بلزن» و «داخائو» نماد خشونت عریان و لجام‌گسیخته انسان به ظاهر متمدن اروپایی علیه همنوع خود شد. پیگیری برنامه «راه‌حل نهایی برای مساله یهود» در جنگ دوم جهانی از سوی آلمان نازی که با نام «هولوکاسـت» شناخته می‌شود، سبب مهاجرت اروپاییان یهودی‌تبار، به ویژه از شـرق این قاره به مناطقی مانند سوریه و فلسطین شد. در پی تشکیل رژیم اسراییل و آواره‌شـدن فلسطینیان، در سـال‌های دهه ۵۰ و ۶۰ از سوی روشـنفکران و حقوقدانان عرب، انتقادهایی نسبت به موضوع هولوکاسـت مطرح شد. منتقدان می‌گفتند که ایـن جنایت و جرم در اروپا انجام گرفتـه اما هزینه‌اش را فلسـطینی‌ها پرداخت کردند. نکته اینجاست که قبلا این موضوع از سوی فعالان عرب مطرح شده بود اما ره به جایی نبرده بود به همین دلیل آنها خط مشـی دیگری را دنبال کردند. با اینکه این حرف‌ها خیلی کهنه شده بود اما محمود احمدی‌نـژاد با طرح دوباره این موضوع، آن را احیا کرد. اما شـعارهایی که در این مورد مطرح شـد، تنها فضا را به نفع اسراییل جهت داد. اسراییل از این فضا اسـتفاده سیاسـی و تبلیغاتی کرد. با این شرایط جامعه بین‌الملل نسبت به طرح این موضوع توسط ایران واکنش منفی نشان داد. این در حالی بود که جامعه بین‌الملل اصل موضوع را نفی نمی‌کرد، ممکن بود بر سر کمیت موضوع، نظرات مختلفی وجود داشته باشد. بر همین اساس شورای امنیت سازمان‌ملل در مورد رد ادعای نفی هولوکاست بیانیه داد. مجمع عمومی سـازمان‌ملل و اتحادیه اروپا نیز در این مورد قانونی گذراند. همچنین کشـور فرانسـه در قانونی، نفی قانون هولوکاسـت را جرم محسوب کرد. با این حال اسـراییل نهایت استفاده تبلیغاتی و سیاسی را در مواجهه با آنچه «تهدید» می‌نامید، به کار گرفت. به همین واسـطه کمک‌های تسـلیحاتی و مالی زیـادی دریافت کرد. طرح موضوع هولوکاست از سوی رییس دولت، برای ایران هیچ منافع حیاتی نداشت و طرح و پیگیری آن غیر از اینکه مورد استفاده تبلیغاتی اسراییل قرار بگیرد، هیچ نتیجه‌ای نداشت.

احمدی‌نژاد پیرامون ۹ حضور در «سازمان ملل»:

میخ را می‌کوبیدیم و برمی‌گشتیم

فـارس: محمـود احمدی‌نـژاد در همایش «نکوداشـت هشت‌سـال تلاش جهادی و تجلیـل از رییس‌جمهور و دولت خدمتگزار» که در سـالن همایش‌های بین‌المللی صداوسـیما برگزار شـد با بیان اینکه بنده انتظار تقدیر و تشـکر نداشتم گفت: شـما بزرگواری کرده و از برادر و همکار خود که برای شـما، هم زحمت و هم خبر داشت تقدیر کردید. گزیده اظهارات رییس دولت دهم در مراسم تقدیرش به این شرح است:

● خیلی موقع‌ها گفته می‌شود که آزادی در حد بالایی وجود دارد و همه حرف‌ها هم گفته می‌شود اما باز شخصی می‌گوید من نمی‌توانم همه حرف‌هایم را بزنم و بر این باور اسـت که حرف‌های ناگفته زیادی دارد بنابراین باید این احسـاس شکل گیرد که هرکسی هر حرفی که می‌تواند بزنـد و این افتخار ماسـت و اداره همچین جامعه‌ای نیز افتخار به شمار می‌رود. هر چقدر مردم پیشرفته‌تر، عالم‌تر و آزادتر باشند جمهوری‌اسلامی متعالی‌تر، پیشرفته‌تر و مقتدرتر خواهد بود.

● بیشترین کمک به مطبوعات در دوران دولت نهم و دهم صورت گرفته اسـت و دولت، همه را دوست داشت، خدا شاهد است که بنده احمدی‌نژاد مخالفان خود را نیز دوست داشت. چراکه نمی‌توانیم دوست نداشته باشیم و ما به همه احترام گذاشتیم و هیچ‌کس به خاطر مخالفت با دولت از حق خود محروم نشد.

● دولت به هیچ‌کس بی‌احترامی و بی‌صداقتی نکرد حتی به دشـمنان خود، بنابراین خدا شاهد است اگر دشمنان بشـریت از ما مشورت می‌خواسـتند به آنان بی‌صداقتی نمی‌کردیم. البته لزوما همه حقایق را نمی‌گفتیم.

● دولت الان محرم اسـرار مردم است، از یک دختر که خاطرخواه پسری بود که به آن دسترسی نداشت و رویش نیز نمی‌شد به آن نزدیک شود و از ما کمک می‌خواست تا کاری کنیم همدیگر را بشناسند تا همه چیز؛ مردم به ما نامه می‌نوشتند و تمام اسرارشان را روی کاغذ می‌آوردند و به ما می‌گفتند که به ما کمک کنید.

● بنده به همکارانم در وزارت کشـور در تمام این هفت انتخابات و حتی سال ۸۸ و در انتخابات ریاست‌جمهوری با قاطعیت گفتم که تک‌تک رای مردم امانت است و اگر بشنوم که کسی تصمیم دارد کار خلاف قانون انجام دهد با او برخورد خواهم کرد و نفع و علیه چه کسی، مهم نیست.

● دولت در سخت‌ترین شرایط رکود بین‌الملل، تحریم‌ها و فشـار داخلی با یک برنامه روشـن سـعی کرد جریان سوءسـرمایه‌داری را معکوس و سـرمایه را از پایین‌ترین طبقـات جامعـه توزیع کند کـه یکـی از مصادیق آن هدفمندی‌یارانه‌هاست.

● قدرت خرید ملت ایران با توجه به شـاخص برابری خرید، افزایش داشته است با توجه به این شاخص، بیش از سـه‌هزاردلار درآمد مردم اضافه شده است و تولید نیز احیا شده که من آمارهای آن را ارایه کردم. امروز اقتصاد ایران بزرگ‌تر و توانمندتر شـده، تحمل نوسانات بیشتر و تحریم‌های سـخت، مهار شده اسـت و ما اعتقاد داریم تحریم‌های سخت‌تر نیز قابل مهار است.

● یکی از اصول سیاست خارجی ما هدیه فناوری‌های بالا به روسـای‌جمهور بود و در سفر اخیر به روسیه یک دسـتگاه جراحی مغز به آقای پوتین هدیه شـد که تنها دو کشـور آمریکا و آلمان آن را می‌ساختند و مخصوص جراحی مغز اسـت. تاکنون بیـش از ۳۰۰ جراحی مغز توسـط این دسـتگاه انجام شـده و در حال جایگزینی دستگاه‌های آلمانی و آمریکایی است.

● دلار ۸۰سـال اسـت پول جهانی است، بدون اینکه کالایی را تولید کرده باشند، هر روز دلار را به دنیا تزریق می‌کننـد و آن را از جیب ملت‌ها برمی‌دارند. از ۱۹۷۳ تا چهارسـال قبل، ۳۲هزارمیلیارددلار به دنیا تزریق شده است و همه اینها از جیب ملت‌ها برداشته شده است.

● حتی یک‌ثانیه هم در ذهن ما نیامده است که در این نظام (جهانی) هضم شویم و کاری کنیم که ارباب قدرت جهانی از ما خوششان بیاید.

● در طـول دولت‌هـای نهم و دهم بیش از صد سـفر خارجی رفتم در برخی سفرها که ۹۶ساعت طول کشیده ۵۴سـاعت آن را در هواپیما بودیم و سختی‌ها را تحمل کردیم چون باید می‌رفتیم تا پیام خود را به دنیا برسانیم.

● من ۹ بار به سـازمان‌ملل رفتم و برخی می‌پرسیدند چرا باید همه اجلاس‌های سـالانه را بروم اما معتقد بودم کـه باید از یک نقطه اوج اسـتفاده می‌کردیـم و میخ را می‌کوبیدیم‌وبرمی‌گشتیم.

● همه سـفرهای من به نیویورک سفرهای کاری بود و در سـفرهایم به‌جز خیابان مسـیر هتـل محل اقامت تا سـازمان‌ملل را ندیدم و کل سـفر بـه کار و مصاحبه اختصاص داشت.

● برخی فکر می‌کردند ما بدون برنامه می‌رفتیم و با ۳۰ رسانه حرف می‌زدیم و برمی‌گشتیم در حالی که این کار با برنامه و طراحی در قالب یک نقشه انجام می‌شد.

● من صدها سـخنرانی در مجامع گوناگون داشـتم و حتی برای روحانیون بودایی نیز سخنرانی کردم و همین حرف‌ها را که حرف‌های جهانی و فطری اسـت برای آنها بیان کردم و در واقع از همه ظرفیت‌های جوامع و رسانه‌ها استفاده کردیم.

● مسوول یکی از رسانه‌ها به من گفت که روسای‌جمهور وقتـی به آمریکا می‌آیند پول می‌دهند تا با آنها مصاحبه کنیم و بعد هم سوال‌هایشان را هماهنگ می‌کنم.

● آن فـرد گفت تو می‌آیـی اینجا و بـا ده‌ها خبرنگار از رسـانه‌های مختلـف مصاحبه می‌کنی و آنهـا آزادانه سوال‌هایشان را می‌پرسـند و همه از رسانه می‌ترسند و رسانه‌ها از شما.

الو شرق ۸۸۶۴۰۲۶۰
sharghline@sharghdaily.ir
پیامک: ۳۰۰۰۴۶۹۹

● ضمن تشـکر از تمـام مزایای سـایت و اینکه دسترسـی به مطالب، خیلی آسـان و سریع انجام می‌شـود در مورد تاریـخ قمری ثبت‌شـده بالای صفحـه، روزهـای هفته در تاریخ قمـری به عربی نوشـته می‌شـود که با توجه به اینکـه در صفحه فارسـی هستیم به نظر می‌رسـد بهتر است که به زبان فارسی نوشته شود.

دلاوری

● با تشـکر از زحمـات عالیجنابان کـی‌روش و ولاسکو، پیشنهاد می‌دهم جهت اثبات پیوند ملت ایران و سـایر ملل دنیا و اثبات حس نوع‌دوسـتی ایرانیـان، ایـن عالیجنابان را به‌عنوان شـهروندان افتخاری ایران انتخاب و به جهانیان معرفی نماییم.

ریحانه کریمی از قم

● متاسفانه نمایشـنامه‌هایی که ما سال ۷۸ اجرا کردیم الان توسـط یک فـرد دیگر عینا در یکی از فرهنگسراها اجرا می‌شـود و ما دستمان به جایی نمی‌رسـد. از مسـوولان وزارت فرهنگ و ارشـاد اسلامی می‌خواهم که به این مساله رسیدگی کنند.

اکبری از تهران

● متاسفانه سرویس‌دهی خط «بی‌آرتی ۴» خیلی ضعیف اسـت. من خودم حـدود ۳۰ دقیقه معطل شدم و این باعث اتلاف وقت و دیر رسیدن به محل کارم شد. از مسوولان مربوطه می‌خواهم که نظارت بیشتری در این مورد انجام دهند.

یک شهروند

● از دولت منتخب می‌خواهم سـن بازنشستگی را کم کنند و در قانون بازنشسـتگی بازنگری انجام دهند. با توجه به شرایط کشور، فکر می‌کنم اگر سن بازنشستگی کمتر شود از لحاظ موقعیت کاری برای جوانان خیلی بهتر است.

● می‌خواستم از شما خواهش کنم از هنرمندان بیشتر حمایت کنید استاد اکبر گلپایگانی که سالی چندماه به ایران می‌آید متاسـفانه شهرداری تهران باعث آزردگی ایشان شـده و می‌خواهند باغی که کنار منزل ایشان است را در یک خیابان پنج‌متری بـه میدان میوه‌وتره‌بـار تبدیل کنـد در حالی که هزارمتـر بالاتـر بزرگ‌ترین میـدان میوه‌وتره‌بار و فروشگاه شهروند فرمانیه است.